Bernardus Claravallensis: Sermones super Cantica canticorum. Add: Gilbertus de Hoilandia: Sermones super Cantica canticorum

Strassburg: Martin Flach (printer of Strassburg), 1497

inde patiētior ad laborē. inde ardētior ad
amorē. inde sagacior ad cautelā. inde hu-
milior ꝑ ↄsciētia. inde acceptior ꝓ verecū
dia. inde ad obediendū paratior. inde ad
grãꝝ actionē deuotior ac solicitior. Deni-
q3 illa (vt dictū ē) murmurātē memorāte
merita sua ⁊ labores ⁊ pondꝰ diei ⁊ estus
eccl'ia bn̄ficiū recolit dicēs. Oleū effusū
nomē tuū. Hoc plane testimoniū isrl' ad
ↄfitendū noī dn̄i. Nō tn̄ isrl' ƀm carnē: s3
eiꝰ q̇ ƀm spm̄ est. Nā ħ ille q̄ pacto dicat?
Nō ꝙ nō habeat oleū: s3 nō habet effusū
Habet: s3 recōditū. habet in codicibꝫ: s3 n̄
in cordibꝫ. Foris heret in lr̄a. ↄtrectat ma
nibꝫ vas plenū s3 clausū. nec apit vt vn
guat. Intꝰ: intꝰ est vnctio spūs. api ⁊ vn-
gere. ⁊ iā nō eris domꝰ exasperās. Quid
facit oleū in vasis: si nō sentias ⁊ in mem
bris? Quid tibi ꝓdest piū saluatoris nomē
lectitare in libris: nec hr̄e pietatē in mori-
bus? Oleū est. Effunde ⁊ senties ꝟtutem
eiꝰ. q̄ triplex est. S3 iudeꝰ ista fastidit. vos
audite. Volo dicere cur nomē sponsi oleo
cōparet qđ nōdū dixerā. Et tres huiꝰ rei
occurrūt cause. At qm̄ pluribꝫ vocabulis
appellat (eo ꝙ nullū quo ꝓprie dicat inue
nit: ineffabilis q̇ppe est) ṗus nobis inuo
cādus est spūssanctꝰ. vt de multis vnum
qđ vult ħ loco intelligi. (qm̄ scripto desi-
gnare nō placuit) ꝑ se nob apire dignetur
S3 hoc q̄3 alias. Nā ⁊ si in ꝓmptu nunc
essent omnia. ⁊ neq3 vos onerati: nec ego
fatigatꝰ essem: hora tn̄ finē indicit. Tene
te in quo attētos vos reddidi: vt non sit
cras necesse repetere: ħ incūbit. hoc ī ma-
nibꝫ est. docere sc3 cur nomē spōsi oleo cō
paret: ⁊ qđ de noibꝫ? Et qm̄ non possum
ego a me dicere q̇cq3: indicta oratio est vt
nobis sponsus ipe reuelet ꝑ spm̄ suū Je-
sus christus dn̄s nr̄ cui est honor ⁊ gl'ia ī
secula seculoꝝ Amen.

¶ Sermo. xv.

B Enignus ē spi-
ritus sapiētie. ⁊ non ↄsueuit esse
difficilis se inuocātibꝫ. q̇ sepe ⁊
anq3 inuocet: dicit. Ecce assum. Audite
iam qđ orantibꝫ vobis: ꝑ me indicare di-
gnat de eo qđ heri ad ħ ipsum distulimus
⁊ orationū vestraꝝ fructū tēpestiuū perci
pite. En ondo nomē qđ oleo merito com
parat. ⁊ q̄ merito dicā. Multa q̇dē spōsi

vocabula sparsa ꝑ oēm diuinā paginam
legitis. s3 in duo ea vobis vniuersa cōple
ctor. Nullū vt arbitror reperietis: qđ n̄ aut
pietatis grãm. aut potētiā maiestatis so-
net. Spūs ita dicit etiā ꝑ sibi familiarꝰ
organū. Duo hec audiui. q2 potestas dei
est. ⁊ tibi dn̄e miscđia. Ergo ƀm maiesta-
tem sanctū ⁊ terribile nomen eiꝰ. Scđm
pietatē. nō est nomē aliud sub celo datū
hoibꝫ in q̄ oporteat nos saluos fieri. S3
exemplis magis ꝑspicuū fiet. Hoc est (in
quit) nomē qđ vocabūt eū dn̄s iustus nr̄
Nomē potētie ē. Itē. Et vocabit nomen
eiꝰ emanuel. Pietatē insinuat. Itē ipe de
se. Vos vocatis me ait mgr̄ ⁊ dn̄e. Pri-
mū gratie est. secūdū maiestatis. Nō eni3
minus piū est docere animū sciam q3 ꝑ-
bere escam corꝑi. Rursum ꝓpħa. Voca-
bitur (inq̇t) nomē eiꝰ admirabil'. ↄsiliariꝰ.
deus fortis. pr̄ futuri seculi. ṗnceps pacis
Primū. tertiū. quartū maiestatē sonāt. re
liqua pietatē. Qđ hoꝝ ḡ effundit. Profe-
cto maiestatis ac potētie nomē in id qđ est
pietatis ⁊ grẽ qđammō trāsfundit: ipsū
q3 effundit abūde ꝑ iħm xp̄m saluatorē
nr̄m. Nomē (ꝟbi causa) qđ deꝰ est. nōne ī
id qđ est nobiscū deꝰ. hoc est. in emanuel
liq̇scit ⁊ deficit. Sic admirabilis ī id qđ
est ↄsiliariꝰ. sic deꝰ ⁊ fortis ī ea q̄ sunt pat
futuri seculi ⁊ ṗnceps pacis. Et dominꝰ
iustꝰ noster. misericors ⁊ miserator dn̄s
Nō dico nouū q̇d. quondā q̄3 nihilomi-
nus abram in abraā. ⁊ saray in saram effu
sa sunt. ⁊ iā tūc salutifere effusiōis celebra
tū ꝑfiguratūq3 misteriū recordamur. vbi
iam illđ qđ apud antiq̄s tā terribiliter q3
frequent itonare solebat. ego dn̄s. ego do
minꝰ. Mihi dictat orō: cuiꝰ ṗncipiū no-
mine dulce paterno: sequētiū obtinēdarū
petitionū ꝑbet fiduciā. Serui nominat
amici. ⁊ resurrectio nō saltē discipulis sed
fratribꝫ nūciat. Nec miꝝ si cū venit pleni
tudo tꝑis facta ē effusio nomis. deo quip
pe qđ ꝑ iohelē ꝓmiserat adimplēte ⁊ effū-
dēte de spū suo suꝑ oēm carnē. cū tale ali-
q̇d ⁊ apđ hebreos olim ↄtigisse legā. Cre
do vos ꝑuolare ⁊ scire iā q̇d dicere velim
Quale erat inq3 qđ sciscitāti moysi ṗmo
rn̄sum est. Ego sum q̄ sū. ⁊ q̄ est misit me
ad vos. Nescio an vl' ipe moyses caperet
sic: si nō videlic3 effunderet. S3 fusum ē.
⁊ captū est: Nec mō fusum sed ⁊ effusum.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-317/0053
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt